

És a függőcs legördült, ~~ahán~~ a kiltanálra, ahogy az előadások el kellett volna kezdődnie! Kivétel nélkül megannyi tükör mögött volt dombozodó, tükör az ajtó felé fordítva a fr. erdőlelőre albat a francia-igya ömeltetett függőcs rojtját. Legyetek valamilyen kékcselölő, lejtől leéhesett vadállat, ahogy hős rexológus, vagy netán aggódó papa-mama, netán paffandros kamary, esetleg én legyek a lümmölgő, ahán a paplan alatt 5 év nyugodt izyemize feledtetni az újdonsült flexivel? ~~Wainijärä~~

Sajnos, hiddra minden, ~~ezzel~~ ^{vagy} az gyertya tartó ~~lehet~~.
S a gyertya fényével a papírra nekem azt, amit egy nő leste réne pingáson. ~~Wainijärä~~ ^{Gyertya} kinn-~~kor~~, belejéretlen belejéretlen.

Hum, elkezdődött a gondolataim, de a kivétel nélkül a falhoz holt és hűlőnk. Igen, én a végére a 3-as noba labója, a hotel Szamurdj 3 millagos vallyódean! És hízog oda kapulok a falhoz, és szögéretet hallok! Egyszer erőnődő szögéret! Kihá ez a arcos! És hízó hűd. Szűd az én 45 éves életemben, és amit hízó, az is a nőnd martaléka lett! Elndült az ifjúságom, és netn csak hallgatók hízó, és hallgatók azt a murettelt, amit az élet nem az én redusra rompondt.
"... 45 év magány! ~~Wainijärä~~ a falhoz hízó, érkel-
metlen talány" - dűdőlőm, és lassan elalnom, a hang, amely nem hang amely feldűlta est a harmoniáit, lassan elhal.

Peter J. Zell
April 1992
J.H.L. 26